

wad. Meele ja südame igatsemised saawad puhas-
tud ja uendatud; väsind hing tunneb farastavat
kewadest öhku.

Ka wanamoori tuima Südant oli tütre surm silma-
pilgul liigutanud, pisarad — mis ammu laugudest
võerdunud — töösiwad temal silma, kui lapsokest
süllervõtes ütles: "Waene isata loom, nüüd ei ole
sul emagi enam."

Joonut wanamees ja poissike. Mihkel norisesid
võidu, ja natukese aea pärast oli wanamori kurbtus
lõpenud, et nendega seltsis folmekeerulist unelönga
feerutas. Mina töösin laua kūnulaga sängi ette ja
istusin järi peale surnowalvajaks. Raas raholiste
uinowad, surnut ema tema magawa lapsega olid
mino valwuse sel toas.

Winge tuul kohises õues ja sasis wahete peal
fatuist, et sarikad rägisessid ja toaseinad pauskudes
naaksatasid. Oleks mul midagi tühja kartust Südames
olnud, kes teab, mis imeliko lugusi sel ööl oleksin
võinud näha saada, kus surno ja magajate wahel
aina üksi istusin ja kikkide laulust seltsi leidsin. Aga
ei näinud ega kuulnud mina midagi võberaliko juh-
tumist, mis viirastuseks oleks võinud nimetada.
Ei tulnud seie muusta lassi, ei vareest, faarnat ega
harakat sängi peale tantsimä, waid surno nägu seisis
kui naerataw lahke pilt mino ees, seest kõik endised
mure, surwastuse ja töbe jälsed oli wailne surmas-
ingli oma tiivaga ärapühkinud, ja ültones fena

rahoskuju järele jätnud. Surno-kuju tuletab meile
meele, et ükskord kaa niisuguseks raholiseks uinujaks
saame, kui kehasoe lõpeb ja angund veri soontes
tarretab.

Lai hommiko walge oli juba väljas, kui peres
rahwas magamast ülesärkas; nüüd wast kuulsid wanamees
ja poeg tütre ja õe surma sõnumeid; aga
wanamehe raske eilsest wiinast uimane pea ja poissike
waimo-tuimus ei pannud seda asja paljo tähele.
Wanamoor läksis Mihlli naabri külasse minna
puusärgi laudo ja firstotegijaid otsima, andis weise
kontrolese ja wiinaraha, misga Kausta kõrtest kure-
wastuse kuututamist pidi toodama.

Enne kui minikule jõudsin, tuli Kangro Jüri
senna, kes juba teel poissike lääst surno-sõnumeid
oli saanud. Tema kahetises Südamest, et temal eise
öhto ilja koed tulles enam võimalik ei olnud. Else
wiimist igatsemist täitma töötata. Mina ei saanud
weel Else palumist lapse pärast awaldenud, kui tema
juba ise sellepärast ütles: "Mahajänut lapsokese
võtan endale kašwandikuks, seie ei tohi wäätit jäätta.
Oleksin tema ladunut ema mõne aasta waremine
tundma saanud, kes teab, ehk oleks lugu teisite
kainud? — Kergemeeline noorus ja õpetuse puudus
saiwad temale kõige õalamaks waenlaseks; aga nüüd
on tema Sumala kohtu ees, sellepärast — rahu
tema põrmule."

Mul oli suur rõem auusat langrut tundma õpida,
ja et mino tee õnnelikul juhtumisel tema talust mööda